

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Mártzius' 23-dikán, 1821.

Laibach Márczius' 17-dikén.

A' Piemonti armáda' egy része' feltámadásának következtéséről ide Turinból érkezett tudósítások, e' hónap' 13-dikáig terjednek, és ezeket foglalják magokban: —

„Minekutánna Sárdinai Király ő Felsége 10-dikben estve késő éjjelig a' maga Ministereivel tanácskozott volna, az azt követett napon (Márcz. 11-ikén) az alább következő első Proklamátziót közönségesé tétette. A' Király eltökéllette vala magában, hogy a' Turini örző sereggel és néhány egyéb Regementekkel, mellyekről a' gondoltatott, hogy azoknak hűséghez számot tarthatni, A lessandria felé, melly ezen katonai Revolúzió tulajdonképpen való közép pontjának lenni tartatott, útnak induljon. Márczius' 12-dikén az ugyancsak alábbkövetkező második Proklamátziót közönségesé tétette ő Felsége, 's már a' sergek is kiállottak vala a' kastély' piaczára, a' midőn három ágyulövések, mellyek, gyanithatóképpen a' meghatározódott közönséges támodárra való jeladások valának, hírül adák, hogy a' Turini fellegvárban lévő 300 emberekből álló örző sereg magát a' Rebellióhoz csatolta, 's a' három színű Carbonári zászlót kifüggesztvén a' Spanyol Constitúziót proklamálta légyen. Már az ezt megelőzőt napon összejülekeztek volt a' glaszin valami ezerig való Studensek,

's ezen éjjelt a' fellegvárban töltötték-el. — Megjelenvén Princz Carignan a' fellegvár előtt, az örző sereg által katonai tisztelettel fogadtatott ugyan, hanem a' felvonó híd nem bocsátatott-le, hogy bemehessen, 's a' bástyákról néhány puska-lövések is tétettek. A' Princz onnét a' Királyhoz ment. —

„Ezen történetek után nem leheté megtenni azon próbát, hogy a' Rebellisek Alessandriában a' rendre vissza térítettessenek, minthogy nem lehetett az ember egészen bizonyos affelől, hogy az arra fordittatandó sergekhez mitsoda mértékben lehessen bízni. A' Regementek ugyan valamint Turinban úgy egyéb helyeken is sokkalta nagyobb részint kinyilatkoztatták, hogy ők az insurrekcióban tellyességgel nem részesülnek, de egyszersmind azt is észre lehetett venni, hogy semmi hajlandóságok nincsen arra, hogy a' több sergek ellen erőszak által dolgozzanak. —

„Illy környülállások között arra határozta Király ő Felsége magát Márcz. 12-dikén estve, hogy a' Koronát letegye, 's minekutánna Princz Carignan Régen-sé nevezetett vala, Király ő Felsége Nizza-ba vette útját a' maga Felséges familiájával. Az ezen fontos változásról való tudósítás a' Király testvér Öcséhez Genevois Herczeghez is, kit az Országlásra való következős a' Király után közvetlenül illet, 's a' ki ekkor Modenában

vala, azonnal elküldetett, 's kinek határozásai már most váratlanok. —

„Még ezen estve (12-dikben) tudokra adatott a' külső Udvarok Turinban lévő Ministereiknek, hogy a' Király, mint-hogy az Öszszeesküvésnek elnyomattatását többé nem remélheti, de azonban se' Országát a' polgárok között való hadakozás' szerencsétlenségeinek kitenni, sem pedig a' maga Szövetségesei eránt árulóvá lenni nem akart, lemondott az országlásról. —

„Ezen történeteknek előfordulása 's egész folyta alatt tellyes csendesség uralkodott valamint Turinban úgy a' tartományokban is. A' nép semmi részt nem vett a' Rebellióban, a' melynek gerjesztője ezen alkalmatossággal semmi egyéb fogást nem tudtak fel-hozni cselekedeteiknek mentésére, annál az ügy mondatott veszedelemnél, hogy egy Austriai armada Piemontba be akar ütni, 's hogy annak szélső várai, mint ezen lázszasztók elhírelték, haladék nélkül ostrom alá fogának vétettetni. Mi nem fárosztjuk magunkat ezen éppen olly képtelen mint költemény híreknek, mellyeknek minden fundamentumnélkülvalósága felől mindeneknek, kik csak még minden józan okosságot meg nem tagadtak, már régen meg kellett győződniek, és a' mellyet Sardiniai Király ö Felsőge, a' maga alábbkövetkező második Proklamációjában éppen olly hathatósan mint méltóságosan megczáfolt, további megczáfolásával. Azon Sektának célzásai, a' melly ezen hamis híreket széllyel szorja, a' nélkül, hogy azokat maga is hinné, különben is közönségesen esmertetnek, 's naprólnapra nyilvánosságosan fejtegetik ki, valamint szintén más Országokban is az ő számos öszszeesküdt társaiknak plánumaik magokat. Nagyon szomorú 's felindító dolog

azonközben azt látni, hogy melly bűnös érzéketlenséggel jádzanak ma a' nemzetekkel, melly szemtelen-bátor és semmi fogások alatt nyomják ma el a' Királyokat a' magok tronusaikról, és tapodnak-meg lábalkkal minden jusokat és kötelességeket 's tasztják a' legcsendesebb Országokat a' veszedelmeknek láthatatlan mélysegű örvényébe. Valóban alig gondolható az, hogy illy történeteknek szemlélésére minden szemek fel nem nyiljanak, és hogy az öszszeszoövetkezett Felsőgeknek felséges célzásai, mellyek tellyességgel nem egyébbe intéztettek, hanem csak hogy a' dolgok' ezen illy borzasztó, ezen illy természet ellen való állapotjának határt vessenek, 's tulajdon népeiknek csendességét megtartsák, minden felől meg ne esmertessenek 's méltóképpen ne tekintessenek. —

I-ső Proklamáció.

Viktor Emanuel, Sardiniai Király etc., etc., etc. Azon nyughatatlankodtató hírek által, a' mellyek elterjesztödttek, néhány sergeink arra indítottak, hogy fegyverhez nyuljanak. Mi azt hisszük, hogy elégséges leszen arra, hogy a' rend mindenütt helyreállitassék, a' valóságot közönségesse tenni. A' csendesség a' mi fő városunkban, a' hol mi, familiákkal és a' mi rekonunkal Carignan Princzel, a' ki erántunk a' maga hűséges hozzánkragaszkodásának kétségbehozhatatlan bizonyosságait mutatta, vagyunk, legkissebbnyire is meg nem zavartatott. Nem igaz, hogy Austria a' mi erősségeink közül valamelyiket vagy pedig armádánk egy részének elbocsátatását kívánta volna. Sőt inkább tellyesen bizonyosokká vagyunk affelől tétettetve, hogy a' mi függetlenségünk 's birtokainknak egészse-

ge, a' Nagy Hatalmasságoknak egygyikétől se' félhet legkisebbet is. Csak a' mi parancsolatunk nélkül tétetett mozdulás lehet egyedül az, a' mi által, eltökéltetett állandó akaratumk mellett is, idegen sergek vonattathatnak Státusainkba, 's okozhatnak véghetetlen inségeket azokban. Mi mind azoknak, kik az eddig tétetett mozgásokban részesültek, ha kiszabott helyeikre 's az engedelmségre vissza térnek, megigérjük, hogy hivataljaikat, méltóságukat, 's a' mi Királyi Kegyelmetet ez után is megtartják. —

Költ Turinban, Márczius' 10-dikén 1821-ben.

II-dik Proklamáció.

Viktor Emanuel, Sardíniai Király etc., etc., etc. Azon napságtól fogva, hogy a' Gondviselés bennünket az országlásra a' mi szároz földön lévő Státusainkba vissza hívott, felytában való iparkodással azon voltunk, hogy alattvalóinkat a' mi indulatainkról meggyőzzük.

Különösen iparkodtunk azon, hogy Státusaink között az egygyesség' lelkét fenn tarthassuk, 's a' gyűlölségnek, boszszuálásra való törekedésnek, 's meghasonlásnak minden élesztő matériáját közzülök eltávoztassuk.

A' mi alattvalóink a' mi kívánságainknak megfelelték, 's magoknak nem csak a' mi megelégedésünket, hanem egész Európa' helybehagyását is megnyerték, a' melly bámulással szemlélte azt, hogy ezen hűséges tartományok, egyéb országoknak nyughatatlankodásaik között is, legkisebb megrázkodást se' szenvedtek.

Mi eleittel fogva különös kedvünkkelését találtuk fel abban, hogy fegyveres sergeinket különös kezdvzésünkhöz erántok való kimutatása által megkülömböz-

tessük, és mi, alattvalóink' ezen részé állhatatosságának és erántunk való hűségének több ízbeli kéttségbehozhatatlan próbájit szemléltük.

Ármádánknak egy részénél mindazáltal mind e' mellett is, a' nélkül, hogy tartományaink, és armádánknak egyéb részei, a' magok hűségek mellől még eddig elállottak volna, némelly katonai öszszetolakodások történtek, 's ezen csapatok az engedelmségről formaserént lemondván, tisztjeiket elhagyták, 's Alessandria' várába bezárkozván, ezen bűnös czélzástól őket a' mi valódi atyai intésünk is vissza nem térítették.

Mi kimondhatatlan keserűséggel szemléljük azon veszedelmeket, mellyekkel néhány személyeknek megvakulása, hazánknak nem csak nyugalmit de jövődébéli sorsát és függetlenségét is fenyegeti.

„Midőn mi magunkat és önn sorsunkat az Isteni Gondviselésnek oltalmába ajánljuk, 's egyszermind hűséges alattvalóinknak állhatatos segedelmekhez bízakodunk, ezennel kinyilatkoztatjuk:

„Mivel a' véllünk öszszesövetkezve lévő Udvaroknak csak kevéssel ennekelőtte, megújított, egyenes szívvel való, és megegygyező Határozásaik szerént egygyik is közzülök valami olly próbatételt, melly által az Európában fennálló politikai törvényes rend megzavartathatna, soha semmi esetben jóvá hagyni, 's annál kevesebbé elősegíteni nem fog —

„Hogy ennek jóváhagyásától a' három, ugymint, Austriai, Orosz, és Pruszus Udvarok nagyon távol lévén, soha inkább az ezen politikai fennálló rendnek minden megtámogatását fegyveres kézzel megátolni, 's annak megpróbálóját meg büntetni készek —“

Illy környüállások között mi, álla-

tatosan eltökélvén magunkban, hogy semmit meg ne engedjünk, semmit meg ne erőssítsünk, annyival is inkább magunk semmi olyant ne rendeljünk, a' mi valamely Státusaink ellen való ellenségeskedésre alkalmatosságúl szolgálhasson, hanem sőt inkább minden töllünk kitelhető erő által azon legyünk, hogy hűséges alattvalóinkról minden szerencsétlenséget minden vérontást elháríthassunk, könnyebbséget szerzünk mélyen megilletődött atyai indulatunknak a' jelenlévő Nyilatkoztatás által, egész Európa' színe előtt közönséggé tévén ez által azt, hogy ha valaha a' miénken kívül valamely más Armáda a' mi határunkra talál lépni, ezen szerencsétlenségnek okát egyenesen és egyedül csak a' törvényes rend' megzavarójának lehet tulajdonítani, 's egyedül csak ők fognak azért is számot adni, ha a' polgári civődásoknak ostora, mellyet mi irtózás nélkül meg sem gondolhatunk, ezen népre kitalál útni, mellyet mi, mint familiánk' legszerettebb részét, mindenkör úgy néztünk, 's ezután is szakadatlanul úgy fogunk nézni.

Költ Turinban Márczius' 12-dikén 1812-tőben.

Ármádai Tudósítás.

„Antrodokóból Márczius' 10-dikén 1821-ben. —

„Tegnap, 9-dikben, útnak indult a' Wallmoden Osztálya Antrodokó felé. Civitaducaléból két csapatok küldettettek vala el, hogy a' Borghettói és Antrodokói hegyeket és passusokat megkerüljék az alatt, míg ugyan azon passusok az Osztály' dereka által, mint a' körülállások kívánni fognak, megtámoztatnának vagy pedig fenyegettetnének. Ezen csapatot a'

Wied - Runkel Osztálya követte, hogy azt, ha a' szükség találja kívánni, segítse. Egy nagy esső, melly a' sergeknek a' hegyeken való utozását 's azt, hogy útjokat a' kiszabott időhöz tarthatnák, nehezítette, délelőtti 11 óráig késleltette őket: de mihelyest az idő feltisztulni kezdett, azonnal útnak indította F. M. L. Gróf Wallmoden a' maga csapatjait. Az ellenség attól tartván, hogy a' csapatjai közt való összezecsatolódást elveszti, gyenge ellentállás után oda hagyta a' Borghettói keskeny útat. Csapatja' derekát nem lehetett beérni; csak néhány embereit foghattuk el. —

„Antrodokóhoz közelgetvén, láttuk, hogy a' körül fekvő halmok egyenként lövöldöző katonákkal és gyalogokkal vagy-nak megrakattatva, 's néhány ágyúlovósek azt adták tudtunkra, hogy az ellenség itt nagyobb számmal legyen mint Borghettónál vala. Májor D'Aspre, ki a' mi egy Vadász és két egyéb gyalog Batalionokból álló bal szárnyunkat vezérelte, arra vala kirendeltetve, hogy az Antrodokói rettentő passust megkerülje; az Osztály' dereka elvárta, míg megtudhatná, hogy micsoda kimenetele leszen a' Májor Ur munkájának, melly a' lett, hogy ő, a' maga jó és hamari fordulásai által ezen veszedelmes passust elfoglalta, 's azon három ágyut, mellyek által azt az ellenségnek oltalmazni kellett volna, tölle elvette. Az ellenség azután üzöbe vétetett. Ezen éjjel 400 szökevények pártoltak hozzánk által. Generális Villatáról, ki a' Madonna-delle-Grotte felé előre nyomuló jobb csapatot vezérli, még semmi tudósításaink nem érkeztek. —

„Az ellenséges sergek' elejébe az a' rendelés vala adattatva, hogy magokat vonnyák vissza Aquilához és ott egyesüljenek: hanem az ő csapatjai na-

gyobbadon a' hegyekre oszlottak széllyel, és mi azt gondoljuk, hogy Aquilánál nem fogunk feles ellenséges erőre találni. —

„Ezen ármádánál azon Avellinói önként vállalkoztak lármás sergének egy része is jelen vala, kik a' Juliusi Rebelliónak gerjesztői voltak; de mi nem vihettük véghez, hogy láthassuk őket; úgy látszik, hogy a' haza' szeretete elvitte őket hazájokba. —

„Éppen ezen szempillantásban esék értésünkre, hogy a' mi előmenő csapatunk a' mult éjjel Madonna-delle-Grottét is elfoglalta légyen.“

A' Bécsi közönséges Ujságlevelek illy tudósítást közlenek Nápolyból Márcz. 6-dikáról: — „Itt azt hiszik, hogy az Egyháznak Ponte-Corvo és Benevent nevű két Herczégsegek, mellyek Nápolyi birtokkal vagynak körülvettetve (vagy a' Nápolyi határokon belől esnek), a' Nápolyi Királysággal való öszszecsatolítások, ezen szempillantásban már végre van hajtatva. —

„Pepe Wilhelmnek egy Adjutánsa, a' ki tegnapelőtt érkezett-meg Aquilából ide Nápolyba, olly hírt hozott onnét, hogy ezen vezér Generális egy olly vidéken, a' hol-minden segedelmet csak bajonétek által lehet felcsikorni, eleség és pénz nélkül nem sokáig maradhat-meg. Azon tudósítások, mellyeket hozzánk ezen szerencsétlen városból érkeztek, siralommal tellyesek, a' rettegés pedig ezen inségek között a' legfelsőbb grádicsra lépett, ott akkor, midön a' városban találtató háznépek' atyjaiknak tudokra adatott az a' parancsolat, hogy, ha a' seregnak hátrálni kell, akkor ok is a' sereggel együtt elmennyenek, s a' mi vagyonaikat el nem vihetik, mind semmivé tegyék. A quita

városa eszszerént keserű könyhullatással lakol azon büniért, hogy ő egy anticonstitúciónális város. Pepe nek, mint látszik, nincs több 2000 reguláris katonánál, és 8000 miliczia-embereinél, a' melly utolsók semmi katonai fenyeitékhez szoktatva nem lévén, rosszszúl fognak a' magok vezérjek égő-buzgóságának megfelelőni. Ezen katonák nagy bajoskodások közt valának az ő Civita-ducalei és Antrókokoi tanyáikban (nem kell a' napnak számára nézve elfelejteni Olvasóinknak, hogy ezeket Nápoly városa béli tudósítáirja); szünet nélkül a' legnyughatatlanoktöbb hírek terjesztödek-el köztök, és úgy látszik, hogy egy ellenséges Osztály Rietiből tegnap vagy ma előre kezdett nyomulni. A' Carsoli felé vívő úton valami 1500 Nápolyiak állottak, hogy a' Tivoli felől jövő ellenséges sereggel szembe szálljanak. A' Tronto felé vívő úton pedig, hol a' Pepe' plánuma szerént a' fő dolognak kellene történni, még eddig mindezek csendességben valának, s minden iparkodás arra fordították, hogy milizia és Legionáris katonaságot lábra állithassanak, a' mennyit csak lehet. Nagy csapás az csakugyan mind ezek között, hogy azok az ígéretek, mellyek az Egyházi Márkoknak revolúziós fellázasztatódsokról előre kihirleltödtek vala, legkisebb tekintetben is be nem tellyesedének. A' pénz, ló, és kiváltképpen az eleségbéli requisitziók a' határnok tartományokban legnagyobb keménységgel csikortatnak-fel, s bizonynal nem fognak arra szolgálni, hogy azokban a' hazafui tüzet élesszék, a' kiket ezen terhek érdeklenni fogják. Az új Hadminister Generális Colletta, tegnap elútozott S. Germanóba. A' nemzeti örzök' serge hátrafelé való mozdúlást tévén, Teano és Mignano között állapodott-meg, a' hol Generális Ca-

rascosa 12 ezer emberék számára való és sánczokkal körül vététt Lógert készített. Márczius 1-ső napján fogatott hozzá, és ezen hónap 25-dikéig készen akar lenni véle. Ezen Loger, mint látszik, a közép pontját fogja azon sergeknek tenni, a mellyek az ő vezérlése alá tartoznak, és hogy mind azok a csapatok, a mellyek eddig S. Germanón által Ceprano felé előre küldettek vala, csak egyenként puskázó (tirailérozó) sergek valának. Azon csapatok is, a mellyek Pontè - Corvóba beszállottak vala, ezek közzé látszanak tartozni. —

„A külső dolgokra ügyelő Minister Duca-di-Galló ellen nagy kiáltozás támo-dott a Parlamentumban, s letétetése kivántatott. Azt hányták szemire, hogy nem tett meg minden szükséges lépéseket arra nézve, hogy Spanyol Ország segédelmét megnyerhesse. —

„Vagy két napokig megzavarták vala itt (Nápolyban) a csendességet a Légionariusok, hanem végre elvitték őket tegnap hajón, mint őrző serget Gaeta várába.

„A tartományi Gondviselők között több rendbéli változások történtek; egyebek között, Troya, a Napolitana Minerva Redaktora, Basilikatai Gondviselővé (Administratorrá) neveztetett.“

Toskánai Nagyhercegség.

A két Siciliák Királya ő Felsége Márcz. 9-dikén reggel Florencziába megérkezvén, a yuk darrogása által tiszteltetett, s a de-la-Crocetta palotába szállott-be. Itt várták számos Nápolyi és Siciliai kivándorlott élékelő emberek, p. o: Minutulo Noti, Scilla, Curdito, és Villarosa Hercegek, s t. Az ő Felsége kíséreti között vagynak Herceg Niscemi, Mar-

quis Ruffo a Királyi házi Státustitoknok, Marschal Frilli Kabinéti Titoknok, s Marquis dell-Vasto. Herceg Butera előre megérkezett vala a Floridai Hercegnével. Hasonlóképpen előre megérkezett vala Florencziába az ő Királyi Felségehez rendeltetett tellyes hatalmú Ministerek: Báro Vincent, Gróf Pozzo-di-Borgo, és Gróf Blacas; a Prúszsus Követ Gróf Truchses és Herceg Alvaro Ruffo, a Bécsi Udvarhoz rendeltetve lévő Nápolyi Királyi Követ, minden órán váratattak.

Nagy Britannia.

Sir Willson Robert Márcz. 6-dikán a Parlamentum alsó házában illy szovakat intézett Minister Castlereághoz: Ő egy kérdést kíván a Minister Urhoz intézni, a melly ő előtte nagyon fontos dolgot látszik tárgyazni. És ámbár ezen kérdés már egy régebbi vitatás alatt megfordult dolgot tárgyaz is, ő csakugyan reméli, hogy a Lord Ur ennek fontosságát tekintvén, meg fog reá felelni. Ő előre is bizonyossá teszi a Minister Urat affelől, hogy a midőn ezen kérdést teszi, a Nápolyi Királyi familia eránt tellyességgel semmi ellenséges indulattal nem viseltetik: de sot inkább minden efféle gondolattól nagyon meszsze lévén, egyedül csak annak ohajtása által lelkesittetik, hogy a Nápolyiak között csak ezen egyetlenegy indulat uralkodjék: Pro Rege et Patria! — Ezen szavak után azt az irást vette az Orátor Generális Ur elé, mellyet a Nápolyban lévő Ánglus Követ A'Court William Minister Duc-de-Gallóhoz küldött s a mellyben ötet affelől tudósítván, hogy a Nápolyi kikötőhelyben számos hadi hajókból álló csoport táltassék, az után így folytatja (t. i. a Nápolyi Ánglus Követ) az odavaló Ministerhez intézett levelét:

„Az Ánglus Országlószerk a' principiu-
 mukhoz, mellyeket mindenkor tartott, most
 is hűséges lévén, állhatatosan eltökéllette
 magában, hogy szoros neutralitást tart-
 tson, és hogy se' közvetéssel se' a' nélkül
 (se' mediate se' immediate) azon hadako-
 zásban, a' melly minden környülállások-
 nak mutatása szerént nem soká kiüthet,
 részt ne vegyen. Az Ánglus Országló-
 szerk tellyességgel belé nem fog a' Nápo-
 lyi dolgokba avatkozni, ha csak ezen be-
 léavatkozást olly személyes mégbántató-
 sok vagy veszedelmek nem tennék elke-
 rülhetetlenül szükségessé, mellyek a' Ki-
 rályi familiát érdekelhetnék.“ —

Ezen irás, így folytatja Wilson Ro-
 bert a' beszédet, először azt látszik kinyi-
 latkoztatni, hogy micsoda környülállások
 lehetnek azok, a' mellyekre nézve Án-
 glia a' maga Nápoly eránt való neutrali-
 tássát félbe szakaszthatná, az után pedig,
 hogy Anglia, ha ezen környülállások el-
 találnának következni, magát az öszsze-
 szövethozott Felsőgekhez fogná csatolni.
 Erre nézve azt kérdezte az Orátor Minis-
 ter Castlereághról: hogy helybe hagyta-é
 ő a' Nápolyi Ánglus Követnek ezen irá-
 sát, és hogy valósággal annyiban állja-
 nak-é Nápolyra nézve Anglia' neutralitás-
 sának határai, mint ezen irásban kifejez-
 tetik? — Minister Casilereág felelete
 summásan e' volt: „Az egygyetlenegy
 megjegyzés, mellyet ő ezen kérdésre ten-
 ni szükségesnek tart, ez, hogy ha a' tisz-
 telt Orátor hasznosnak találja akár mi né-
 mü efféle Aktának a' Parlamentum' elejé-
 be való terjesztetését, ezt megcselekedni
 jussa van: hanem azután ezen háznak
 kötelessége leszen az ő kívánságát a' fel-
 hordandó okokhoz képpeszt megitélni 's
 eránta határozást tenni. — Végezetre ki-
 nyilatkozattatta a' nevezett Orátor, hogy 8-
 dikban valódi mótiót fog tenni az eránt,

hogy a' Nápolyi Ánglus Követnek ezen
 irása terjesztődjék a' Parlamentum' ele-
 jébe.

Spanyol Ország.

Arról, a' mit közelébbi levelünkben
 a' Spanyol Ministereknek egyszerre lett
 letéttetéssekről irtunk, illy egy kevésbé
 más formájú magyarázatot közlenek Né-
 met Ujságleveleink egy Párisi magános
 tudósítás után Márcz. 10-dikéről: — „Spa-
 nyol Országból interessans leveleink ér-
 kezének tegnap, de a' mellyek semmi jó-
 ra nem mutatnak. A' Király a' Cortesek'
 gyűlésének kinyitására egy beszédet dol-
 gozott vala ki Ministereivel együtt, a'
 melly tellyesen megegygyezett a' Consti-
 tützióval. Ezen beszéd a' szokás szerént
 előre közöltetett a' gyűlés' előülöljével, a'
 ki arra feleletet készítvén, hasonlóképpen
 közlötte a' Királlyal; megköszönte a' Ki-
 rálynak, hogy a' gyűlést kinyitotta 's t.
 De melly nagynak kellett a' Cortesek' bá-
 mulásának lenni, midön hallották, hogy
 a' Király midön a' beszédet felolvasta,
 ahoz fennebb hangon, két periódust adott,
 mellyekről előre senki semmit nem tu-
 dott, 's a' mellyekben a' Madridi Muni-
 cipalitas 's a' Ministerek' gyengesége ellen
 keservesen panaszolkodott. A' Ministerek
 ezen mégbántódás miatt, a' tengeri Minis-
 teren kívül minnyájan lemondottak hiva-
 taljokról; hasonlót cselekedett a' Muni-
 cipalitas is. E' történt Márcz. 1- ső napján
 estve: 's azt írják a' Márcz. 3-dikán estve
 indúlt levelekben, hogy a' Király mago-
 kat a' Corteseket hivta volna meg (de a'
 mellyért nem akar kezességet vállalni a'
 tudósító), hogy adjanak elejébe olly em-
 berek' laistromát, kik a' nemzet' bizodal-
 mát birják.“ — Utolirás. Eppen most
 azt hallám (ezek is a' magános tudósító

szavai), hogy a Madridból 4-dikben indult levelek szerint, a Ministerek már ismét reá vették volna nagyobbadon magokat a hivataljokban való megmaradásra.

Ujabb Tudósítások.

Laibachból Márcz. 19-dikén: — A' Modenából érkezett tudósítások szerint az ott lévő Herczeg Genevois, a' Sárdinai Viktor Emanuel Király' testvér öcse, a' Savoyai Országló Házban fenn álló következői rendnek ereje szerint reá következett Országlást felvállolta ugyan, de egyszersmind olly Nyilatkoztatást tett, hogy ámbár az Országlási foglalatosságoknak folytatását által veszi is, a' Királyi titlust csakugyan nem fogja mind addig viselni, míg néki világosan meg nem mutattatik az, hogy testvér bátyját a' Királyt, a' Koronáról való lemondásra teljességgel nem erőltették. — Ugyan ő egyszersmind azokat az új rendelkezéseket, mellyek az Ország' előbbeni sarkalatos törvényeivel ellenkeznek, 's a' mellyek a' mostani változásoknak eléfordulásától fogva az ő helybehagyása nélkül már tétettek, vagy még tétetnetni fognak, törvényteleneknek, semmiknek, és semmit-érőknek lenni nyilatkoztatta. —

A' Genuából egyenesen Laibachba érkezett tudósítások szerint, a' mellyek Márcz. 15-dikén indultak, ott sem a' nép sem az őrző sereg nem vett volt még addig semmi részt a' revolúcióban.

Alessandriában egy Országló Junta formálódott néhány tisztetből 's egy Prokurátorból és egy Orvos Doktorból, a' melly Junta még eddig semmiben

nem engedelmeskedett a' Turinból oda küldetett parancsolatoknak.

Az ideigvaló képpen kormányozó Régens Princz Carignan egy olly tábori parancsolatot hirdettetett-ki, melly által minden fegyveres csapatoknak, kik kiszabott kvártélyait elhagyták, parancsoltatik, hogy elhagyott helyeikre takarodjanak vissza.

Oberster Curail, a' ki valami birtelen öszszeszedett revolúziós katonacsoporttal, egy különben nagyon régi megrongyolott állapotban lévő Borghetta nevű erősséget, melynek Latour nevű Generális a' Kommandánsa, birtelen való meglepés által (coup de main) el akart foglalni de nem érthette-el célzását, meglehetősen veszteséssel vissza veretett.

A' Amerika. — A' legújabb levelek szerint már valósággal megérkezett Madridból Washingtonba a' Floridák' által engedtetését illető Kötésnek, Spanyol Ratifikációja. (Ézt annyival kevesebbé lehet már kétségsbe hozni, hogy a' Király is emlékezett felölle, midőn Márcz. 1-ső napján a' Cortesek' gyűlését kinyitotta.)

Jamaikába olly fontos hír érkezett vala Febr. 3-dikán a' Darieni szoros földjén által a' Déli tengerekről, hogy Lord Cochrane Lima városát nagyon kemény ellentállás után megvette 's ennek közvetlen következése a' lett volna, hogy a' magok függetlenségét Quito és Panama is azonnal kihirdették.

A' Veneczuélaiak már most helső állapotjoknak elrendelésében foglalatoskodnak. A' Columbiai Congressus, mint mondják, Cucutában fog tartatni.